

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 106329 25 K
Visoko, 13.8.2025. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Uzunalić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.H. , zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH i krivičnog djela „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva-tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KT 0063561 25 od 08.07.2025.godine, nakon održanog ročišta za razamtranje izjave o priznanju krivnje dana 13.8.2025. godine održanom u prisustvu kantonalnog tužitelja Pandurević Dragiše, optuženog A.H. i njegove braniteljice Karavelić Aide, advokata iz Visokog, dana 13.8.2025.godine donio je na pretresu za izricanje krivično pravne sankcije i javno objavio:

PRESUDU

OPTUŽENI: A.H., zvani D. sin A. i majke S. rođene H., rođen ... godine u S., općina C., nastanjen u mjestu D. bb, grad V., boravak na adresi A. B. Š. 6, S., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju vozač motornih vozila, nezaposlen, živi u vanbračnoj zajednici, otac jednog djeteta, po narodnosti Bošnjak, državljanin Bosne i Hercegovine, JMB: ..., osuđivan, branitelj po službenoj dužnosti Aida Karavelić, advokat iz Visokog,

KRIV JE

što je:

- dana 24.04.2025. godine, oko 00,10 sati, u V., nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svog oca A.H2. sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, u porodičnoj kući u mjestu D., na način da kada je A. bio u kafiću blizu kuće, prišao mu te mu zatražio ključeve od A2. vozila marke „Fiat Punto“, pa kada mu ih nije dao jer A. nema vozačku dozvolu zbog kazni, otišao i sačekao A2 u hodniku kuće i kada je A2. otvorio vrata a A.bio iza istih, odmah ga je počeo udarati šakama u predjelu glave i leđa, pri tome mu stalno tražeći ključeve od auta, uslijed kojih udaraca je A2. pao na tlo, te mu je A. dok je tako ležao i štitio rukama glavu šakama zadavao udarce u glavu, od kojih se udaraca se A2. i onesvijestio, što je iskoristio A. i iz džepova mu uzeo ključeve od auta i mobitel, sa kojim se odvezao od kuće, iako je bio svjestan da ovakvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i duševno zdravlje svog oca i da time može biti teško tjelesno ozlijeđen, što je i htio, uslijed čega je A2. zadobio teške tjelesne povrede u vidu krvnog podliva kože lijeve strane lica oko oka i jagodičnog dijela, krvnog podliva kože lijeve ušne školjke, krvnog podliva poglavine tjemeno, krvnog podliva poglavine lijevo

slijepoočno-tjemeno, krvnog podliva kože u dijelu obe lopatične kosti, ogrebotine kože lijeve podlaktice, preloma obe nosne kosti sa dislokacijom, utisnutog preloma kosti unutrašnjeg zida očnog otvora, preloma mišićnog nastavka lijeve polovine kosti donje vilice, preloma kosti gornje vilice, krvnog podliva veznice lijevog oka i krvnog podliva kože kapaka lijevog oka, te bez cilja pribavljanja imovinske koristi, protivpravno od A2.a oduzeo putničko motorno vozilo marke „Fiat Punto“, registarskih oznaka ..., što je i htio,

dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svog oca, kao člana porodice sa kojim živi u domaćinstvu, nanijevši mu teške tjelesne ozljede, te bez cilja pribavljanja imovinske koristi protivpravno oduzeo prevozno sredstvo,

čime je u sticaju počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH i krivično djelo „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH,

pa mu sud, na osnovu odredbi članova 41. stav 1. točka a), 42., 43. , 49. i 50. tačka b) Krivičnog zakona FBiH, za počinjeno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10 /deset/ mjeseci i za krivično djelo „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, a istovremeno na osnovu člana 64. stav 2. Krivičnog zakona FBiH, opoziva se uslovna osuda izrečena presudom Općinskog suda Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine (presuda pravosnažna dana 07.07.2023. godine), pa se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, za počinjena krivična djela „Oštećenje tuđe stvari“ iz člana 293. stav 1. u sticaju sa krivičnim djelom „Teška krađa“ iz člana 287. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, izrečena navedenom presudom, uzima kao utvrđena,

nakon čega Sud, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te odredbe člana 54., Krivičnog zakona FBiH, optuženog

OSUĐUJE

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE i 7
(SEDAM) MJESECI

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora optuženom A.H. se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 24.04.2025. godine od 13:10 sati kao časa lišenja slobode do ukidanja pritvora dana 13.08.2025. godine a koji pritvor je ukinut rješenjem ovog suda broj: 41 0 K 106329 25 K od 13.08.2025. godine.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP-a optuženi se oslobađa dužnosti naknade krivičnog postupka i troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Odbija se prijedlog Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona za opoziv uvjetne osude izrečene presudom Općinskog suda Kakanj broj: 36 0 K 069552 24 K od 25.05.2023. godine.

Obrazloženje

Kantonarno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optužnicom broj: T04 0 KT 0063561 25 od 08.07.2025.godine, optužilo je A.H. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH i krivičnog djela „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 15.07.2025.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 5.8.2025. optuženi A.H. je izjavio da je kriv za krivično djelo Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH i krivičnog djela „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH.

Na ročištu o razmatranju izjave o priznanju krivnje dana 13.8.2025. godine, sud se uvjerio da je optuženi A.H. izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama ovog krivičnog postupka.

Sud je na navedenom ročištu, u prisustvu braniteljice optuženog, utvrdio da ima dovoljno dokaza o krivnji optuženog, nakon čega je prihvatio izjavu o priznanju krivnje optuženog i istovremeno odredio pretres za izricanje krivično pravne sankcije jer je sud stekao uvjerenje da je optuženi A.H. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, a koje djelo je izvršeno na način, u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude nakon izvršenog uvida u predložene dokaze i to: zapisnik o uviđaju PS Visoko broj: 08-02-09/1-163/25 od 24.04.2025. godine, medicinsku dokumentaciju na ime oštećenog H.A2., i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka S.B.S., rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106310 25 Zm od 25.04.2025. godine, fotodokumentaciju PS Visoko broj: 08-02-09/1-163/25 od 24.04.2025. godine, presudu Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine, presudu Općinskog suda Kakanj broj: 36 0 K 069552 24 K od 25.05.2023. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog A.H. MUP Kantona Sarajevo od 13.05.2025. godine i troškovnik ovog tužiteljstva od 08.07.2025. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog A.H. PS Visoko broj: 08-02-09/1-487/25 od 24.04.2025. godine i Kantonalnog tužiteljstva broj: T04 0 KT 0063561 25 od 25.04.2025. godine (koje je sud cijenio samo u dijelu da je optuženi prije podizanja optužnice ispitan i time ispoštovana ta zakonska obaveza tužitelja), zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećenog H.A2. PS Visoko broj: 08-02-09/1-514/25 od 29.04.2025. godine i Kantonalnog tužiteljstva broj: T04 0 KT 0063561 25 od 09.05.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.H. PS Visoko broj: 08-02-09/1-486/25 od 24.04.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H.L. PS Visoko broj: 08-02-09/1-485/25 od 24.04.2025. godine jer iz istih (a posebno iz iskaza svjedoka oštećenog i svjedoka M.H. koji su u saglasnosti sa zapisnikom o uviđaju, medicinskom dokumentacijom i drugim opisanim dokazima) jasno proizilazi da je predmetnog dana A.H. poduzeo sve radnje opisane u izreci presude i opisanim nasiljem povrijedio svog oca H.A2. i nanio mu teške tjelesne povrede kao izreci i oduzeo vozilo.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 1.i 4. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” koje glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (4) Ako je krivičnim djelom iz st. od 1. do 3. ovog člana član porodice teško tjelesno ozlijeđen ili mu je zdravlje teško narušeno, ili ako je krivično djelo iz st. od 1. do 3. ovog člana učinjeno prema djetetu ili maloljetniku, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do pet godina.” kao i krivičnog djela „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH

koje glasi:” (1) Ko bez cilja pribavljanja imovinske koristi protupravno oduzme ili zadrži tuđu pokretninu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ako se krivično djelo iz stava 1. ovog člana odnosi na prijevozno sredstvo pokušaj će se kazniti.

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno oduzimati vozilo koje vlasnik ne da na korištenje i tući oca šakama u glavu i to toliko da se otac od udaraca onesvjestio jer je to zaista nasilje i drsko i bezobzirno ponašanje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost i duševno zdravlje svog oca i to u takvom obimu da mu se nanose i teške tjelesne i pored svega navedenog je to uradio jer je to htio, te se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnih krivičnih djela za koje je sud optuženog i oglasio krivim.

Na poziv suda odazvao se oštećeni H.A2. koja je pred sudom izjavio:“časni sude, želim da kažem da mi je zbog predmetnog događaja otežan govor pa ću polahko pokušati sudu iznijeti svoj stav, moja konačna odluka koju želim sudu da kažem je da svom sinu opraštam kao otac i roditelj i da se obaveže kada izađe o liječenju od toga što je radio i da ide da živi sa svojom ženom i djetetom a da meni ne prilazi kući nikako ni na radno mjesto, kada se nekada popravi pomoći ću mu, meni od njega ne traba ništa za naknadu štete a ako će živjeti u S. kod majke ja se njega ne bojim i ne tražim ni da bude u pritvoru jer znam da sam postao i dedo a zna da i on nije vidio svoje dijete a ne tražim ni da mu sud da veliku kaznu za ovo što mi je napravio jer on je moje dijete“.

Sud je na zapisnik konstatovao da se optuženi u sudnici izvinjava ocu i da izražava svoje kajanje za predmetni događaj, da isti plaće, da pruža ruku ocu u cilju izvinjenja koju oštećeni otac prihvata uz suze.

Na prijedlog odbrane optuženog provedeni su dokazi koji su od utjecaja na vrstu i visinu krivično-pravne sankcije i to: otpusno pismo KBZ Zenica od 29.07.2025. godine matični broj: 2382 sa popratnom dokumentacijom koja se odnosi na rođenje mldb. djeteta optuženog i njegove vanbračne supruge L.H., odgovor Odsijeka za administraciju Visoko PU Visoko broj: 08-01-02/7-03-7-3689/25 od 07.8.2025. godine koji potvrđuje da optuženi ne prolazi kroz evidenciju registrovanih vozila odsijeka za administraciju vozila i da nema u vlasništvu motorno vozilo, Uvjerenje službe za urbanizam, imovinsko pravne i geodetske poslove i katastar nekretnina Grada Visoko broj: 04/2-26-1-1609/25-2 od 06.08.2025. godine kojim se potvrđuje da optuženi nije upisan kao posjednik u katastarskom aparatu, Uvjerenje biroa Visoko broj: 12-10-1912/25 od 06.08.2025. godine kojim se potvrđuje činjenica prijava i odjava A.H. kao nezaposlene osobe, Kućna lista – izjava o zajedničkom domaćinstvu koju je dala majka optuženog S.H. dana 06.08.2025.godine kada je ovjerena kod nadležnog organa službe za opću upravu Općine Novo Sarajevo a koja potvrđuje da sa S. živi njena kćerka i kćerka oštećenog A.H2. i da s njima sada u zajedničkom domaćinstvu žive L.H. i tek rođeno dijete optuženog i L.A.H. a na toj adresi živjet će i boraviti i optuženi A.H. kada bude na slobodi, obrazloženje KT Kantona Sarajevo T09 0 KT 0162177 20 od 10.06.2021. godine koje je dostavljeno na adresu majke optuženog S.H. a kojim se potvrđuje da ne provođenje istrage jer nema dokaza da je osumnjičeni H.A. počinio krivično djelo iz čl. 293. st.1 KZ F BiH, Potvrda

broj ZP-29/020 od 29.02.2020. godine, presuda o razvodu braka OS u Visokom broj 41 0 P 082836 20 P od 11.09.2020. godine koja potvrđuje činjenicu razvoda braka A. roditelja i činjenicu da je A. sestra tada pripala majci a A. u tom vrijeme bio punoljetan, Smrtovnica za H.H., oca A. trenutno nevjenčane supruge koji je tragično smrtno stradao u nedavnoj saobraćajno nesreći na autoputu u mjestu I. dana 25.05.2025. godine kao i smrtovnicu za njegovog oca H.H2. kooji je umro dana 18.07.2025. godine iza stradanja svog sina. Izvod iz matične knjige umrlih za H.H2. od 21.7.2025. godine.

Sud napominje da je sam zakonodavac za predmetno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 2. KZ FBiH¹ propisao kaznu zatvora u trajanju od jedne do pet godina zatvora a za krivično djelo iz člana 291. KZ FBiH propisao novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine tako da sud u svakom konkretnom predmetu obavezan da cijeni sve okolnosti konkretnog slučaja. Stoga je sud u ovom predmetu u skladu sa odredbom člana 49. KZ FBiH iz razloga koji će biti opisani u nastavku (ranija osuđivanost i stepen povrede zaštićenog dobra i pored utvrđivanja olakšavajućih okolnosti pa čak i naročito olakšavajućih okolnosti koje su cijenjene kod ublažavanja kazne za jedno krivično djelo ispod zakonom propisanog minimuma ali ne utiču na izbor same vrste krivično-pravne sankcije) zaključio da je jedina vrsta krivično-pravne sankcije kojom se postiže propisana svrha kažnjavanja kazna efektivnog zatvora i kaznu optuženom izrekao i odmjerio u skladu sa Krivičnim zakonom, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, odnosno, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela, materijalne i porodične prilike, i stepen krivice ali i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra. Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio, da je optuženi ranije osuđivan presudom Općinskog suda Kakanj broj 36 0 K 05 3987 21 K pravosnažna dana 26.04.2022. godine, zbog krivičnog djela iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ F BiH na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci uvjetno (2) dvije godine i presudom Općinskog suda u Visokom broj 41 0 K 092045 23 K pravosnažna dana 07.07.2023. godine zbog krivičnog djela iz člana 293. stav 1. i člana 287. stav 1. KZ F BiH na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci uvjetno 2 (dvije) godine, presudom Općinskog suda Kakanj broj 36 0 K 069552 24 K pravosnažna dana 27.11.2024. godine, zbog krivičnog djela iz člana 239. stav 3. KZ F BiH na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uvjetno (3) tri godine koje ranije osuđivanje je sud cijenio kao otežavajuće okolnosti (osim presude koju je sud opozvao što će biti obrazloženo u nastavku jer bi to bilo dvostruko vrednovanje iste okolnosti na štetu optuženog po stavu ovog suda). Pored navedenog sud je kao otežavajuću okolnost cijenio stepen povrede zaštićenog dobra i činjenicu da je optuženi svojim radnjama ocu kroz nanošenje teške tjelesne ozljede istu nanio kroz više preloma na predjelu glave i to prelome obe nosne kosti sa dislokacijom, utisnuti prelom kosti unutrašnjeg zida očnog otvora, prelom mišićnog nastavka lijeve polovine kosti donje vilice i prelom kosti gornje vilice.

¹ Sud ovdje mora ukazati da su navedene odredbe člana 222. KZ FBiH izmjenjene izmjenama i dopunama Krivičnog zakona FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 - ispr., 21/04 - ispr., 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23) koje su objavljene u Službenim novinama FBiH broj 58/25 od 01.08.2025. godine i primjenjuju se od 09.08.2025. godine ali da se na ovaj konkretni predmet ima primjeniti zakon koji je važio do donošenja tih izmjena i dopuna tj. prethodno citirana zakonska odredba i kao zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje se optuženi tereti ali i kao povoljniji zakon za optuženog jer su navedenim izmjenama i dopunama propisani strožiji maksimum zapriječene kazne za krivično djelo iz stave 1. člana 222. KZ FBiH, te su šire postavljena bitna obilježja tog tj. osnovnog oblika izvršenja predmetnog krivičnog djela.

Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio priznanje optuženog u ranoj fazi krivičnog postupka pred sudom čime je dao doprinos bržem i efikasnije okončanju krivičnog postupka, ali i izraženo kajanje, te izvinjenje oštećenom na glavnom pretresu i stav oštećenog da sud njegovom sinu izrekne što blažu sankciju i da ne traži visoku kaznu za optuženog jer mu je oprostio. Također je sud kao olakšavajuću okolnost optuženom uzeo činjenicu da je u međuvremenu (od počinjena krivičnog djela do donošenja presude suda) postao otac mlđb. djeteta o kojem se sada mora brinuti i izdržavati ga a da je trenutno nezaposlen i osoba koja nema vozilo niti nekretnine te će svi živjeti kod majke optuženog. Ostale okolnosti da je optuženi dijete razvedenih roditelja, te da su njegovoj vanbračnoj supruzi preminuli srodnici kao i da je u jednom od predmeta protiv optuženog KT Kantona Sarajevo donesena naredba o neprovođenju istrage, sud u ovom konkretnom slučaju nije cijenio ni kao olakšavajuće ali ni kao otežavajuće okolnosti jer iz same presude o razvodu braka njegovih roditelja proizilazi da je optuženi bio punoljetan u vrijeme razvoda braka roditelja, kao što je punoljetna bila i njegova supruga u vrijeme smrti oca i djeda (uložene smrtnovnice u kojima je optuženi zaista naveden kao zet preminulih među ožalošćenim) dok neprovođenje istrage u nekom od predmeta (posebno pored ovakve ranije osuđivanosti optuženog) ne predstavlja relevantnu okolnost za ovaj sud.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo sud je, smatrajući naročito olakšavajućim okolnostima u skladu sa članom 50. tačka b) KZ FBiH način izvinjenja optuženog oštećenom ocu i iskreno kajanje koje je optuženi iznio pres sudom i stav oštećenog oca, koji je prihvatio izvinjenje i zamolio sud da optuženom ne izriče veliku kaznu ali i da je optuženi postao otac mlđb. djeteta u međuvremenu, za počinjeno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ FBiH utvrdio optuženom kaznu zatvora u trajanju od 10 /deset/ mjeseci (kaznu zatvora u kraćem trajanju sud nije mogao utvrditi obzirom na utvrđene otežavajuće okolnosti koje su prethodno obrazložene a posebno stepen povrede zaštićenog dobra) i za krivično djelo „Oduzimanje tuđe pokretnine“ iz člana 291. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, a istovremeno na osnovu člana 64. stav 2. Krivičnog zakona FBiH, opozvao uslovnu osuda izrečena presudom Općinskog suda Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine (presuda pravosnažna dana 07.07.2023. godine), i kaznu iz te presude, uzeo kao utvrđenu tj. osam mjeseci zatvora, te optuženom primjenom opisanih zakonskih odredbi te odredbe člana 54., Krivičnog zakona FBiH, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1. godine i sedam mjeseci. Sud cijeni da će ovako odmjerena jedinstvena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova izrečena jedinstvena kazna zatvora preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja propisana Krivičnim zakonom FBiH.

Na ovom mjestu sud mora ukazati razloge kojima se rukovodio kod opoziva presude Općinskog suda Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine. Naime, iz činjeničnog opisa krivičnih djela za koje se optuženi tereti u ovom krivičnom postupku, proizilazi da je isti predmetna djela počinio 24.04.2025. godine, dakle, u vrijeme provjeravanja određenog presudom Općinskog suda Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine (presuda pravosnažna dana 07.07.2023. godine-rok provjeravanja uslovne osude dvije godine tj. do 07.07.2025. godine).

Sud je prilikom donošenja odluke kojim je prihvaćen prijedlog Kantonalnog tužilaštva za opoziv uslovne osude izrečene presudom Općinskog suda Visokom broj: 41 0 K 092045 23 K od 25.05.2023. godine (presuda pravosnažna dana 07.07.2023. godine), pošao od odredbe člana 64. stav 2. Krivičnog zakona FBiH, kojim je propisano: „Ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora u trajanju kraćem od dvije godine ili novčana kazna, sud će, nakon što ocijeni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična djela i učinitelja, a posebno srodnost učinjenih krivičnih djela, njihov značaj i pobude iz kojih su učinjena, odlučiti hoće li opozvati uvjetnu osudu. Pri tome je sud vezan zabranom izricanja uvjetne osude ako učinitelju za krivična djela utvrđena u uvjetnoj osudi i za nova krivična djela treba izreći kaznu zatvora u trajanju dužem od dvije godine“.

Razmatrajući prijedlog Kantonalnog tužilaštva, te rukovodeći se citiranom zakonskom odredbom, sud se u konačnici opredijelio da opozove uslovnu osudu izrečenu presudom cijeneći pri tom ličnost učinioca, konkretno činjenicu da se radi o osobi koja je sklona vršenju krivičnih djela, srodnosti učinjenih krivičnih djela po ranijoj presudi i u krivičnom predmetu u koje mu se sudi (znači krivična djela iz člana 293. KZ FBiH i 287. KZ FBiH za koje je presuđen osudom koja se opoziva je srodno sa krivičnim djelo iz člana 291. KZ FBiH za koje mu se sudi u ovom postupku jer su oba krivična djela u glavi XXV Krivičnog zakona FBiH- krivična djela protiv imovine, dakle radi se o istovrsnom krivičnom djelu, činjenice da ranije izrečena uslovna osuda na istog nije djelovala preventivno, odnosno upozoravajuće, u smislu odvrćanja od ponovnog činjenja krivičnih djela. Obzirom na sve navedeno, sud je opozvao navedenu uslovnu osudu kako je prethodno obrazložio i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora kao u izreci. Sud nalazi da bi blaža kazna, bez obzira na ranije navedene utvrđene olakšavajuće i naročito olakšavajuće okolnosti, prema ocjeni suda poslala pogrešnu poruku ne samo eventualnom krugu osoba koje se ponašaju na potpuno identičan ili sličan način, nego i društvu u cjelini. Dodatno, sud ističe da blažom kaznom u odnosu na konkretnog optuženog, a imajući u vidu sve okolnosti počinjenja krivičnog djela, kao i njegov subjektivni odnos prema istom, ne bi bilo moguće ostvariti prvenstveno svrhu specijalne prevencije, odnosno ista ne bi imala vaspitni uticaj na optuženog da shvati nedopustivost, neprimjerenost i društvenu neprihvatljivost svog postupanja. Obzirom na sve navedeno, sud smatra da se u konkretnom slučaju samo efektivnom kaznom zatvora prema optuženom, na način kako je to naprijed obrazloženo, može postići svrha kažnjavanja predviđena članom 42. Krivičnog zakona FBiH, zbog čega je cijeneći sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti i naročito olakšavajuće okolnosti, optuženom izrekao jedinstvenu kaznu zatvora kao u izreci presude.

S druge strane, sud je polazeći od iste zakonske odredbe člana 64. stav 2. KZ FBiH odbio prijedlog tužilaštva da se optuženom opozove uvjetne osude izrečena presudom Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 K 069552 24 K od 25.05.2023. godine kojom je optuženom utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine zbog krivičnog djela iz člana 239. stav 3. KZ FBiH tj. Posjedovanje ili omogućavanje uživanja opojne droge. Naime, iako je optuženi predmetno krivično djelo počinio i u vremenu provjeravanja po toj osudi sud posebno ukazuje da se ne radi o istom ili istovrsnom krivičnom djelu kao predmetnim i da je u presudi čije se opozivanje predlaže utvrđeno da je tada kod optuženog pronađena i mala količina opojne droge marihuane-0,472 grama kako to proizilazi iz izreke same presude. Cijeneći izloženo i zakonsku odredbu po kojoj sud u konkretnom slučaju nije u obavezi da opozove uvjetnu osudu, jer je po novoj presudi optuženom izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i sedam mjeseci koja je u konkretnom slučaju sasvim adekvatna sankcija za postizanje svrhe kažnjavanja sud smatra da nije osnovan zahtjev Kantonalnog tužilaštva za opoziv navedene uvjetne osude izrečene presudom Općinskog suda u Kaknju.

Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH sud je ispunjavajući zakonsku obavezu odlučio da se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora optuženom A.H. uračunava vrijeme provedeno u pritvoru uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 24.04.2025. godine od 13:10 sati kao časa lišenja slobode do ukidanja pritvora dana 13.08.2025. godine a koji pritvor je ukinut rješenjem ovog suda broj: 41 0 K 106329 25 K od 13.08.2025. godine.

Obzirom da oštećeni H.A2. nije postavio pred sudom imovinsko-pravni zahtjev sud o navedenom nije odlučivao.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP-a optuženi je oslobađen dužnosti naknade krivičnog postupka i troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava imajući u vidu porodičnu i materijalnu situaciju optuženog kao osobe koja nema stalnih primanja niti imovine a roditelj je mldb. djeteta koje je dužan izdržavati te sud smatra da bi obavezivanjem optuženog na plaćanje troškova postupka dovelo u pitanje njegovu mogućnost da izdržava osobu-dijete koje je po zakonu dužan izdržavati.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici, putem ovog suda, u roku od 15 dana od prijema presude, u tri primjerka.